

РЕШЕНИЕ

№ 31456

гр. София, 07.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав, в
публично заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9374** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 2, ап. 4, представлявано от управителя Х. Т. Х., чрез адв. А. А., срещу Ревизионен акт № Р-22220223007789-091-001/16.08.2024 г., издаден от Танка И. К. – орган, възложил ревизията, и Н. И. П. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 804/09.07.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 24 719,34 лв. и начислени лихви в размер на 10 181,14 лв., както и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) в размер на 12 359,67 лв., ведно с лихви за забава в размер на 3 966,60 лв., общо в размер на 51 226,75 лева за данъчните периоди 2020 г. и 2021 г.

В жалбата се твърди, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие със събраните в ревизионното производство доказателства. Оспорва се отказът на органите по приходите да признаят право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „МК СЪРВИСИС ЕНД РЕПЕЪР“ ЕООД, „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, „ФУДЕС“ ЕООД, „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД, „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД и „СТЕФИОС“ ЕООД, като се поддържа, че в хода на ревизията са представени достатъчно доказателства за реалното извършване на доставките – фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, товарителници и писмени обяснения. Навеждат се доводи, че органите

по приходите неправилно са основали изводите си на липсата на документи, които не са нормативно изискуеми за съответните видове сделки, както и че не могат да се вменят във вреда на получателя обстоятелства, свързани с поведението на доставчиците. Жалбоподателят оспорва и извършеното увеличение на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 26, т. 2 ЗКПО, като счита, че разходите са документално обосновани и отразяват реално извършени стопански операции. Прави искане за отмяна на ревизионния акт в обжалваната част и за присъждане на направените по делото разноски.

Жалбоподателят – „АУТО БЪБЪЛС“ ООД, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител адв. А., поддържа жалбата и моли съда да отмени процесния ревизионен акт като незаконосъобразен. Излага съображения, че в хода на ревизионното производство са представени договори, товарителници и приемо-предавателни протоколи, които са достатъчни да установят реалността на процесните доставки, а отказът на правото на приспадане на данъчен кредит се основава на липсата на документи, които не са обичайни и не се изискват при този вид търговски сделки. Претендира присъждане на сторените по делото разноски, съобразно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк. В., в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Поддържа, че представените от жалбоподателя и доставчиците документи са обсъдени в ревизионния акт и в решението на директора на дирекция „ОДОП“, като същите не установяват по несъмнен начин реалното извършване на процесните доставки и механизма на тяхното осъществяване. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно разпоредбата на чл. 160 ДОПК, приема за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220223007789-020-001/28.12.2023 г., връчена по електронен път на 05.01.2024 г., е възложено извършването на ревизия на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД за установяване на задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.01.2020 г. до 31.12.2022 г., както и на задължения за корпоративен данък за периодите от 01.01.2020 г. до 31.12.2022 г. Със Заповед № Р-22220223007789-023-001/18.03.2024 г. ревизионното производство е спряно, като впоследствие е възобновено със Заповед № Р-22220223007789-143-001/29.04.2024 г. Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р-22220223007789-020-002/15.05.2024 г. и ЗИЗВР № Р-22220223007789-020-003/10.06.2024 г. първоначално определеният срок за извършване на ревизията е продължен, като е определен краен срок за приключването ѝ до 15.07.2024 г. Посочените заповеди са издадени от Танка И. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – П., оправомощена със Заповеди № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и № 3-ЦУ-2679/22.12.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, както и със Заповед № РД-01-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП – С..

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22220223007789-092-001/29.07.2024 г., който е връчен по електронен път на същата дата – 29.07.2024 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу ревизионния доклад не е подадено писмено възражение.

Ревизионното производство е приключило с издаването на Ревизионен акт № Р-22220223007789-091-001/16.08.2024 г., издаден от Танка И. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – П., в качеството ѝ на орган, възложил ревизията, и Н. И. П., на

длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – П., в качеството ѝ на ръководител на ревизията. С ревизионния акт са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност в размер на 24 670,19 лв. и за корпоративен данък в размер на 12 359,67 лв. На основание чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания са начислени и лихви за забава в размер съответно на 10 181,14 лв. и 3 966,60 лв.

Основната дейност на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е техническо обслужване и ремонт на моторни превозни средства. За установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) № Р-22220223007789-040-001/09.01.2024 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22220223007789-040-002/16.05.2024 г., с които са изискани първични и вторични счетоводни документи, както и търговска и счетоводна документация за ревизираните данъчни периоди. Представените от дружеството документи са подробно описани в ревизионния доклад.

С Протокол № Р-22220223007789-ППД-001/15.05.2024 г. към ревизионното производство са присъединени доказателства, събрани при извършена на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД проверка за установяване на факти и обстоятелства (ПУФО), приключила с Протокол № П-22220223108250-073-001/30.11.2023 г.

I. По Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС):

На основание чл. 45 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещни проверки на доставчици на ревизираното дружество.

1. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит през данъчните периоди м. 09.2020 г. и м. 10.2020 г. в общ размер на 7 396,00 лв. по седем фактури, издадени от „ФУДЕС“ ЕООД, с предмет на доставките организиране на рекламна кампания, отпечатване и разпространение на рекламни материали, изготвяне на рекламна концепция и изработване на рекламен аудио спот.

На доставчика е извършена насрещна проверка, резултатите от която са обективирани в Протокол № П-03001824092989-141-001/15.07.2024 г. В хода на проверката от дружеството не са представени изисканите документи.

От ревизираното лице са представени процесните фактури, образец на рекламен флаер, приемо-предавателен протокол от 15.09.2020 г., в който е отразено, че „в изпълнение на договор № 0000019/15.09.2020 г. за доставка на рекламни материали и продукти тип флаери се извърши предаването и приемането на флаери – 18 000 бр. на обща стойност с ДДС 10 800,00 лв.“, както и товарителница, в която като изпращач/превозвач е вписано „ФУДЕС“ ЕООД, а като получател – „АУТО БЪБЪЛС“ ООД. В товарителницата е посочено, че предмет на превоза са рекламни материали, опаковани в един палет с тегло 144 кг., превозени с лек автомобил „М. 220“, с рег. [рег.номер на МПС], при пробег от 382 км. След извършена справка в информационната система на НАП е установено, че към релевантния период моторното превозно средство е собственост на М. О. Х., считано от 01.11.2019 г., а впоследствие, считано от 18.11.2019 г., собствеността е прехвърлена на „АВТО ПАКО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което дружество е едноличен собственик на капитала на „ФУДЕС“ ЕООД.

В хода на ревизията е констатирано, че не са представени договори, протоколи и други документи, удостоверяващи вида на изработената реклама, времеви диапазон на излъчването ѝ, използваната медия, мястото на разпространение на флаерите и лицата, извършили това разпространение, както и търговска кореспонденция между страните, оферти, писмени обяснения относно маркетинговата концепция и анализ на пазара.

2. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит през данъчните

периоди м. 04.2021 г. и м. 05.2021 г. в размер на 5 000,00 лв. по фактури № [ЕГН]/21.04.2021 г. и № [ЕГН]/01.05.2021 г., издадени от „СТЕФИОС“ ЕООД. Предметът на доставките е сходен с този по фактурите, издадени от „ФУДЕС“ ЕООД, а именно – пълно рекламno обслужване, изработка и разпространение на рекламни материали тип флаери.

За резултатите от извършената насрещна проверка на доставчика е съставен Протокол № П-22220524092532-141-001/27.06.2024 г., от който е видно, че искането за представяне на документи и писмени обяснения е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в предоставения срок не са постъпили изисканите документи. Органите по приходите са констатирали, че и ревизираното лице не е представило документи във връзка с процесните доставки, извършени от „СТЕФИОС“ ЕООД, като в хода на предходната проверка е представило единствено издадените фактури.

3. През данъчните периоди м. 06.2021 г., м. 07.2021 г. и м. 08.2021 г. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 620,00 лв. по пет фактури, издадени от „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД, с предмет на доставките реклама и разпространение на рекламни материали. С Протокол № Р-22220223007789-ППД-001/15.05.2024 г. към ревизионното производство е присъединен Протокол № П-22221523157329-141-001/27.09.2023 г. от извършена на дружеството насрещна проверка, осъществена в хода на предходна проверка на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ от доставчика са представени копия на процесните фактури, договори и писмени обяснения.

Съгласно договор за рекламна подкрепа от 23.06.2021 г. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е възложило на „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД разпространението на 10 000 рекламни материали тип „брошура“, изработени и отпечатани от изпълнителя, чрез поставянето им в пощенски кутии и жилищни сгради, включително в централната градска част на [населено място], както и на паркингите на големи супермаркети и търговски обекти на територията на града. Срокът за изпълнение е пет дни, а договореното възнаграждение възлиза на 12 720,00 лв. с ДДС, платимо по банков път не по-късно от 30.09.2021 г.

По силата на договор за рекламна подкрепа от 12.07.2021 г. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е възложило на „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД извършването на рекламна кампания, изразяваща се в инфлуенсърска дейност чрез публикуване на рекламни текстове и кратки видеоклипове в социалните мрежи, основно във Facebook профили и страници, администрирани от изпълнителя, сред които „БГ КАСТИНГ ГРУП“, „МОДЕЛКАТА“, „МИС СЛАВНАТА БЪЛГАРИЯ“ и други страници с насоченост към конкурси за красота, мода и стайлинг. Договорът е със срок на изпълнение до 30.07.2021 г., а договореното възнаграждение е в размер на 12 000,00 лв. с ДДС, платимо по банков път не по-късно от 30.09.2021 г.

При ревизията е констатирано, че съгласно раздел IV, т. 4.4 от двата договора изпълнителят сам определя графика на рекламната кампания и осигурява собствен транспорт и консумативи, необходими за изпълнение на поетите договорни задължения. С договор от 11.08.2021 г. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е възложило на същия изпълнител изработването на два аудио клипа с продължителност по 30 секунди, съдържащи информация за дейността на автомивка „Б.“ в [населено място]. Срокът за изпълнение е пет дни, а договореното възнаграждение е 9 000,00 лв. с ДДС, платимо след приключване на възложената дейност, но не по-късно от 30.09.2021 г. по банков път.

Установено е още, че плащане по процесните доставки не е извършено. В представените писмени обяснения действащият управител на дружеството-доставчик е посочил, че предишният управител – С. К. Г., лично е извършвал дейността по заснемане, записване, отпечатване и разпространение на рекламните продукти – видео, аудио и визуална реклама, без да назначава

служители и без да закупува специализиран инвентар. Посочено е, че са използвани видеокамера, аудио техника и принтер, предоставени за ползване безвъзмездно. Настоящият управител е декларирал още, че не разполага със счетоводната документация на дружеството, тъй като същото не е водило счетоводство, както и че не притежава друга документация, свързана с дейността или изискуема по закон, включително лицензи и разрешителни.

Ревизиращият екип не е кредитирал така представените писмени обяснения с оглед спецификата на извършваната рекламна дейност. Прието е, че същата не би могла да бъде реализирана единствено с видеокамера и принтер, а предполага използването на специализиран софтуер и техника за аудио- и видеомонтаж, както и професионално оборудване за отпечатване на рекламни материали. Посочено е, че използваната при професионалния печат хартия има специфични характеристики, различни от стандартната принтерна хартия, осигуряващи по-високо качество на изображението и устойчивост на износване. Като съществено обстоятелство е отчетена и необходимостта от техническа компетентност и професионални умения за извършване на подобна дейност, наличието на които не е установено.

4. През данъчния период м. 06.2020 г. ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 660,00 лв. по три фактури, издадени от „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД, с предмет на доставките „изпълнение на мерки Ковид-19“ – дезинфекция и обработка с препарати и дезинфектанти.

С Протокол № Р-22220223007789-ППД-001/15.05.2024 г. е присъединен Протокол № 22220223160159-141-001/27.09.2023 г., съдържащ резултатите от извършена насрещна проверка на доставчика в рамките на предходна проверка на ревизираното лице. На „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ, като в отговор на същото не са представени изисканите документи. От страна на ревизираното лице са представени единствено процесните фактури. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи или други документи, от които да се установят времето, обемът и конкретните обекти, на които са извършени дезинфекционните дейности, както и използваните препарати.

Установено е още, че към периода на издаване на процесните фактури „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД не е имало наети лица по трудови правоотношения, както и липсват данни за изплащани възнаграждения по граждански договори. Констатирано е, че през 2020 г. дружеството е декларирало като основна дейност изграждане на водопроводни и канализационни инсталации, като едва считано от 24.11.2020 г. е обявило шест трудови договора.

5. През данъчния период м. 08.2020 г. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 010,00 лв. по фактура № [ЕГН]/31.08.2020 г., издадена от „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД, с предмет на доставката почистващи препарати и дезинфектанти. Към ревизионното производство е присъединен Протокол № 22220223108250-141-001/16.08.2023 г., съдържащ резултатите от извършената насрещна проверка на доставчика в рамките на предходна проверка на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД. В отговор на връченото ИПДПОЗЛ са представени писмени обяснения, съгласно които доставките са извършвани със собствен персонал на дружеството, плащанията са осъществявани в брой, а фактурите са отразени в дневниците по ЗДДС. Към обясненията са приложени единствено десет фактури, издадени на друго лице като получател. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, стокови или складови разписки, товарителници или други документи, удостоверяващи количеството, вида, марката и единичната цена на посочените във фактурата препарати, както и доказателства, че „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД е разполагало с процесните стоки и с място за тяхното съхранение.

Установено е още, че „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД е декларирало като основна дейност

търговия с нехранителни стоки и изграждане на електрически инсталации, като през процесния период е имало назначени по трудови правоотношения лица на длъжности шпакловчик, монтажник на хладилни и климатични инсталации, монтажник на електрооборудване и общ работник.

От представените от ревизираното лице счетоводни регистри е установено, че процесната фактура е осчетоводена директно като разход, без използването на счетоводни сметки от група 30, чрез които да може да бъде проследено последващото разходване на закупените дезинфектанти.

При така установените факти органите по приходите са приели, че фактурите, издадени от посочените доставчици, не удостоверяват реално извършени доставки на стоки и услуги. Поради това, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от закона, на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 24 719,34 лв. по фактурите, издадени от посочените пет дружества-доставчици.

6. През данъчния период м. 06.2020 г. ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит и в размер на 33,34 лв. по фактури № [ЕГН]/04.06.2020 г. и № [ЕГН]/05.06.2020 г., издадени от „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, с предмет на доставките два броя матраци.

В отговор на връчено ИПДПОЗЛ доставчикът е представил процесните фактури, както и писмени обяснения, в които е посочил, че е производител на матраци с търговската марка „С.“. Посочено е, че на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД са продадени два матрака, за които са издадени две фактури на стойност по 100,00 лв. с включен ДДС, като плащането е извършено в брой. Съгласно дадените обяснения продажбата е осъществена на място в производствения цех на дружеството, находящ се в [населено място], [улица].

Органите по приходите са установили, че процесните фактури са осчетоводени от ревизираното лице по счетоводни сметки от група 60 с основание „матраци“. С оглед основната дейност на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е прието, че извършените разходи са с личен характер и не са свързани с независимата икономическа дейност на дружеството, поради което е направен извод, че по тях не следва да бъде признато право на приспадане на данъчен кредит.

II. По Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО):

За финансовата 2020 г. „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирало счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба в размер на 10 103,23 лв., формиран положителен данъчен финансов резултат в същия размер и дължим корпоративен данък в размер на 1 010,32 лв. За финансовата 2021 г. дружеството е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирало счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба в размер на 6 296,75 лв., положителен данъчен финансов резултат в същия размер и дължим корпоративен данък в размер на 629,68 лв.

Установено е, че през 2020 г. като текущи разходи са отчетени данъчните основи по фактури, издадени от „МК СЪРВИСИС ЕНД РЕПЕЪР“ ЕООД, „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД, „ФУДЕС“ ЕООД и „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, в общ размер на 70 496,66 лв., а през 2021 г. – данъчните основи по фактури, издадени от „СТЕФИОС“ ЕООД и „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД, в общ размер на 53 100,00 лв.

С оглед констатациите, направени при ревизията относно задълженията по Закона за данък върху добавената стойност, органите по приходите са приели, че отчетените

разходи по процесните фактури не са документално обосновани, тъй като не удостоверяват реално извършени стопански операции. Поради това, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10 от същия закон, отчетените разходи не са признати за данъчни цели, като е извършено увеличение на декларирания от дружеството счетоводен финансов резултат със стойността на непризнатите разходи за съответните данъчни периоди.

След извършените корекции за финансовата 2020 г. е определен положителен данъчен финансов резултат в размер на 80 599,89 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 8 059,99 лв., а за финансовата 2021 г. – положителен данъчен финансов резултат в размер на 59 396,75 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 5 939,68 лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред пред директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, който с Решение № 804/09.07.2025 г. е оставил без разглеждане жалбата в частта относно установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди от м. 01.2020 г. до м. 05.2020 г., м. 07.2020 г., от м. 11.2020 г. до м. 03.2021 г. и от м. 09.2021 г. до м. 12.2022 г., както и относно установените задължения за корпоративен данък за 2022 г., като недопустима поради липса на правен интерес, и е прекратил производството в тази част.

В останалата обжалвана част ревизионният акт е потвърден относно установения резултат по ЗДДС за данъчните периоди м. 06.2020 г., м. 08.2020 г., м. 09.2020 г., м. 10.2020 г. и от м. 04.2021 г. до м. 08.2021 г., с който на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 24 719,34 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 10 181,14 лв., както и в частта относно установените задължения за корпоративен данък за 2020 г. и 2021 г. в размер на 12 359,67 лв., ведно с начислени лихви в размер на 3 966,60 лв.

В решението е прието, че по отношение на фактурите, издадени от „ФУДЕС“ ЕООД, „СТЕФИОС“ ЕООД, „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД, „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД и „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД, не са представени достатъчно доказателства, установяващи реалното извършване на фактурираните доставки. Административният орган е изложил мотиви, че липсват или са недостатъчни доказателствата относно възлагането, изпълнението и приемането на услугите, както и относно материалната, техническата и кадровата обезпеченост на доставчиците. Прието е, че представените фактури, договори, приемо-предавателни протоколи, товарителници и писмени обяснения не установяват по несъмнен начин реалното осъществяване на спорните доставки.

По отношение на фактурите, издадени от „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, е прието, че доставените два броя матраци не са свързани с независимата икономическа дейност на дружеството, поради което правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по тях.

Въз основа на изложените съображения директорът на дирекция „ОДОП“ е приел, че не са налице предпоставките за признаване на право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури, тъй като не е доказано реалното извършване на доставките, респективно настъпването на данъчно събитие по смисъла на ЗДДС.

По отношение на установените задължения по ЗКПО е прието, че отчетените разходи по процесните фактури не са документално обосновани по смисъла на чл. 10 от ЗКПО и правилно на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за съответните периоди, поради което ревизионният акт е потвърден

и в тази му част.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на Ревизионен акт № Р-22220223007789-091-001/16.08.2024 г., издаден от Танка И. К. – орган, възложил ревизията, и Н. И. П. – ръководител на ревизията, както и доказателства, удостоверяващи притежаването на квалифицирани електронни подписи от лицата, подписали с електронен подпис в съответното им длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с наличните електронни документи и файлове, генерирани при подписването им. Представени са също доказателства относно компетентността на органа, възложил ревизията, съобразно изискванията на ДОПК.

При така установената фактическа обстановка и след извършване на проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите – органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията, съобразно изискването на чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Компетентността на Танка И. К. – началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., произтича от Заповед № 3-ЦУ-2303/06.11.2023 г. и Заповед № 3-ЦУ-2679/22.12.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, както и Заповед № РД-001-1019/06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С., с които същата е оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. С оглед на обстоятелството, че ревизията е извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, следва да се съобрази задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. д. № 2/2024 г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегия на Върховния административен съд. С него е прието, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция, различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, определен със заповед по чл. 112, ал. 2 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция, постановена въз основа на заповедите по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е издаден от компетентен орган и не страда от порок, водещ до неговата нищожност или незаконосъобразност.

Ревизионният акт е издаден от органа, възложил ревизията – Танка И. К., и от Н. И. П. – главен инспектор по приходите при ТД на НАП П., в качеството ѝ на ръководител на ревизията, при спазване на изискванията на чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

РА, РД, ЗВР и последващите заповеди за изменение на ревизията са подписани от органите по приходите с квалифицирани електронни подписи, като по делото са представени доказателства за валидността и принадлежността на електронните подписи. Съгласно чл. 3 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, електронният документ е равностоен на писмен документ, когато е съставен при условията на закона. В конкретния случай ревизионният акт е създаден като електронен документ, поради което е спазено изискването за писмена форма съгласно приложимите разпоредби.

При извършване на ревизията не се установяват допуснати съществени процесуални

нарушения. На ревизираното лице са връчени необходимите искания за представяне на документи и писмени обяснения, като му е предоставена възможност да участва в производството и да защити правата си. Ревизионният доклад № Р-22220223007789-092-001/29.07.2024 г. е издаден в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК и съдържа необходимите реквизити съгласно ал. 2 от същата разпоредба.

Ревизионният акт № Р-22220223007789-091-001/16.08.2024 г. е издаден в срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, като в него са изложени фактическите и правните основания за извършените корекции. В акта са обсъдени установените при ревизията обстоятелства, събраните доказателства и направените възражения, като са изложени мотиви относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ФУДЕС“ ЕООД, „СТЕФИОС“ ЕООД, „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД, „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД и „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД.

Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, поради което изложените в него мотиви се считат за мотиви и на издадения ревизионен акт. В ревизионния доклад подробно са изложени съображенията на органите по приходите относно липсата на доказателства за реално извършени доставки по процесните фактури, както и относно извършените корекции на финансовия резултат по реда на ЗКПО.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентни органи по приходите, след надлежно възложена ревизия по реда на чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в установената от закона форма и съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 120 от ДОПК.

Относно съответствието на ревизионния акт в оспорената част с материалноправните разпоредби на закона:

В частта относно приложението на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) спорът между страните се свежда до това дали по процесните фактури, издадени от „ФУДЕС“ ЕООД, „СТЕФИОС“ ЕООД, „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД, „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД, „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД и „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, са налице действително извършени облагаеми доставки, които пораждат право на приспадане на данъчен кредит за получателя „АУТО БЪБЪЛС“ ООД.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит е налице за данъка върху добавената стойност, начислен за получени от регистрирано лице стоки или услуги по облагаема доставка. От съдържанието на тази разпоредба следва, че основната материалноправна предпоставка за възникване на това право е наличието на реално получена доставка по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Притежаването на данъчен документ, който формално отговаря на изискванията на закона, е необходимо условие за упражняване на правото по чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, но не представлява достатъчно основание за признаване на данъчен кредит. Фактурата удостоверява, че е извършено счетоводно оформяне на определена стопанска операция, но не доказва сама по себе си настъпването на данъчно събитие, реалното извършване на доставката и нейното изпълнение именно от лицето, посочено като доставчик.

Този извод съответства и на постоянната практика на Съда на Европейския съюз относно общата система на ДДС, съгласно която правото на приспадане е основен принцип на данъчното облагане, но възниква само когато са изпълнени материалноправните предпоставки за това. Когато липсват доказателства за реално

извършена доставка, не е налице възникнало право на данъчен кредит, независимо от наличието на редовно издадена фактура.

При преценката на реалността на доставките следва да се изследва не само дали доставчикът е съществувал формално и е могъл по принцип да извършва определена дейност, а дали конкретната доставка действително е осъществена – какъв е бил нейният предмет, начин на изпълнение, използвани ресурси, лица, участвали в изпълнението, приемане на резултата от получателя и връзката между доставчика и извършената стопанска операция.

По делото не е спорно, че жалбоподателят разполага с фактури, издадени от процесните дружества, които са осчетоводени в неговата счетоводна отчетност и в които е начислен данък върху добавената стойност. Спорният въпрос е дали тези документи удостоверяват реално извършени доставки и дали именно посочените във фактурите дружества са изпълнили фактурираните услуги и са предоставили посочените стоки.

При анализа на доказателствата съдът съобразява, че представянето на документи, удостоверяващи формално съществуване на договорни отношения или счетоводно оформяне на операции, не освобождава получателя от задължението да докаже реалното получаване на стоките и услугите. В тежест на лицето, което упражнява право на приспадане на данъчен кредит, е да установи положителния факт на извършването на доставките, тъй като именно от този факт черпи благоприятни правни последици.

По отношение на доставките от „ФУДЕС“ ЕООД по делото се установява, че предмет на фактурираните услуги са организиране на рекламна кампания, отпечатване и разпространение на рекламни материали, изготвяне на рекламна концепция и изработване на рекламен аудио спот. В подкрепа на тези доставки от страна на жалбоподателя са представени фактури, образец на рекламен флаер, приемо-предавателен протокол от 15.09.2020 г. и товарителница. Посочените документи обаче не установяват в необходимата степен реалното изпълнение на всички фактурирани дейности. Приемо-предавателният протокол удостоверява единствено предаване на определено количество рекламни материали, но не съдържа конкретни данни относно тяхното изработване, използваните материали, лицата, участвали в производството им, начина на формиране на цената и последващото им разпространение. Липсват доказателства за реално извършена рекламна концепция, подготовка на рекламна кампания или изработване на аудио спот – не са представени рекламни сценарии, аудиозаписи, данни за използвани рекламни канали или отчети за извършена дейност.

Представената товарителница установява единствено извършен транспорт на рекламни материали, но не доказва, че същите са произведени от „ФУДЕС“ ЕООД, че дружеството е разполагало с необходимия ресурс за изработването им и че последващото разпространение на материалите действително е осъществено. При насрещната проверка дружеството-доставчик не е представило изисканите документи и писмени обяснения относно изпълнението на процесните доставки. Отделно от това, установеното обстоятелство, че транспортното средство, посочено в товарителницата, е било собственост на друго дружество, свързано с доставчика, само по себе си не доказва липса на доставка, но следва да бъде преценено в съвкупност с останалите доказателства, доколкото липсват данни за организацията на транспорта и за лицата, участвали в изпълнението. При тези обстоятелства съдът приема, че представените доказателства не установяват по несъмнен начин, че „ФУДЕС“ ЕООД е извършило фактурираните рекламни услуги.

Относно доставките от „СТЕФИОС“ ЕООД следва да се посочи, че предметът на фактурираните операции също е свързан с рекламно обслужване. В хода на ревизионното производство доставчикът не е представил изисканите документи относно изпълнението на услугите, а от страна на жалбоподателя не са ангажирани други доказателства извън самите фактури. Не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, рекламни материали, отчети за извършена дейност, доказателства за разпространение на рекламни материали, данни за лицата, извършили услугите, както и информация относно начина на формиране на стойността на фактурираните дейности.

При услуги с нематериален характер, каквито са рекламните услуги, доказването на реалното изпълнение изисква установяване на конкретни действия, извършени от доставчика, а не само наличие на документ, в който е посочено общо описание на услугата. В случая такова доказване не е проведено. Поради това съдът приема, че и по отношение на доставките от „СТЕФИОС“ ЕООД не е установено по несъмнен начин реалното извършване на фактурираните услуги.

По отношение на доставките от „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД по делото са представени договори за рекламна подкрепа, фактури и писмени обяснения от страна на доставчика. Тези доказателства установяват наличието на формално възникнали договорни отношения между страните, но не са достатъчни да обосноват извод за реално изпълнение на договорените дейности. Предмет на фактурираните доставки са разпространение на рекламни материали, инфлуенсърска дейност чрез публикации в социални мрежи и изработване на аудио клипове. По отношение на тези услуги липсват обективни доказателства, позволяващи да се установи тяхното фактическо извършване – не са представени данни за конкретно разпространени рекламни материали, местата и начина на тяхното разполагане, лицата, ангажирани с тази дейност, както и отчети за извършените действия.

По отношение на инфлуенсърската дейност не са представени конкретни профили, публикации, снимков материал, линкове, статистика за обхват или други обективни данни, чрез които да може да се провери дали и кога рекламното съдържание е било публикувано и какъв е бил неговият резултат. Същото се отнася и до изработването на аудио клипове, за които липсват записи, данни за използвана техника, студио, софтуер или лица, участвали в създаването им.

Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че съгласно дадените обяснения дейността е извършвана лично от управителя на дружеството, без назначени работници и без доказано наличие на специализирани технически средства. Тези данни следва да бъдат преценени с оглед характера на фактурираните услуги, които по естеството си предполагат определена организация, технически ресурс и възможност за създаване и разпространение на рекламно съдържание.

Самото наличие на договор и фактура не доказва тяхното изпълнение. Договорът установява волята на страните да възникне облигационно отношение, но не удостоверява фактическото настъпване на уговорения резултат. Поради това съдът приема, че и по отношение на „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД не е доказано, че именно това дружество е извършило фактурираните рекламни услуги.

По отношение на доставките от „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД предмет на фактуриране са услуги, свързани с извършване на мерки във връзка с противоепидемични изисквания – дезинфекция и обработка с препарати и

дезинфектанти. От доказателствата по делото се установява, че при извършената насрещна проверка доставчикът не е представил документи, удостоверяващи реалното изпълнение на услугите. Липсват договори, приемо-предавателни протоколи, отчети за извършени дейности, данни за конкретните обекти, в които са извършени обработките, използваните препарати и количества, както и информацията относно лицата, извършили услугите. От страна на жалбоподателя също не са представени доказателства, различни от фактурите, които да установяват кога, къде и по какъв начин са извършени дезинфекционните мероприятия, какъв е бил техният обем и как е формирана стойността на услугите.

При преценка на кадровата и материалната обезпеченост на доставчика следва да се съобрази установеното в ревизионното производство, че към периода на издаване на фактурите „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД не е разполагало с назначени лица по трудови правоотношения, както и не са установени данни за използване на лица по други правоотношения за извършване на процесните услуги.

Липсата на персонал сама по себе си не е достатъчно основание за отказ на право на данъчен кредит, тъй като определени дейности могат да бъдат извършвани и чрез други организационни форми. В настоящия случай обаче това обстоятелство следва да бъде преценено заедно с липсата на доказателства за конкретно извършени действия, използвани материали, закупени препарати, необходимото оборудване и организация на процеса по изпълнение на услугите.

Допълнително следва да се отчете, че декларираната основна дейност на дружеството през процесния период е свързана с изграждане на водопроводни и канализационни инсталации, а не с извършване на специализирани дезинфекционни услуги. По делото не са представени доказателства за промяна на дейността, придобиване на необходимите препарати, техника или други ресурси, които да обосноват възможността дружеството да изпълни именно фактурираните услуги. При тези данни съдът приема, че не е доказано реалното извършване на услугите от „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД.

За доставката от „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД следва да се посочи, че предмет на фактуриране са почистващи препарати и дезинфектанти. При доставките на стоки за възникване на право на приспадане на данъчен кредит следва да бъде установено не само наличието на фактура, но и реалното съществуване на стоките, принадлежността им към патримониума на доставчика, индивидуализацията им, предаването им на получателя и движението им между страните. В настоящия случай не са представени доказателства, от които да се установи какви конкретни стоки са били предмет на доставката – вид, производител, търговска марка, количество и единична цена. Липсват складови документи, стокови разписки, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи или други доказателства за реалното движение на стоките от доставчика към жалбоподателя. Обясненията на доставчика относно извършени продажби и плащания в брой не са подкрепени с обективни данни за наличност на стоките, тяхното придобиване, съхранение и предаване. Представените фактури към други лица също не доказват наличието на процесните стоки и тяхното предоставяне именно на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД.

Следва да бъде отчетено и обстоятелството, че процесната фактура е осчетоводена директно като текущ разход, без да е използвана счетоводна отчетност, позволяваща проследяване на придобиването, наличността и последващото използване на закупените материали. При липсата на доказан стокосен поток и при отсъствие на данни за доставчикът

да е разполагал с конкретните стоки, предмет на фактурата, съдът приема, че не е установена реалността на доставката от „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД.

Относно фактурите, издадени от „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, предмет на доставка са два броя матраци. По делото са представени фактури и писмени обяснения от страна на доставчика, съгласно които дружеството е производител на матраци с търговска марка „С.“, като процесните стоки са предадени на жалбоподателя в производствения цех на дружеството. Дори да се приеме, че доставката на стоките е била реално извършена, следва да бъде изследвано дали са налице предпоставките на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС – дали придобитите стоки са предназначени и използвани за извършваните от получателя облагаеми доставки. В случая по делото не са представени доказателства, че закупените матраци са свързани с икономическата дейност на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД, че са използвани при предоставяне на услуги към клиенти, вложени са в обекти на дружеството или по друг начин са послужили за осъществяване на облагаема дейност. Самото придобиване на стока от регистрирано по ЗДДС лице не поражда автоматично право на данъчен кредит. Необходимо е да бъде установена връзката между придобитата стока и независимата икономическа дейност на получателя. Такава връзка в случая не е доказана. Поради това и по отношение на тези доставки съдът приема, че не са налице всички материалноправни предпоставки за признаване на право на приспадане на данъчен кредит.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че отказът на данъчен кредит се основава единствено на поведението на доставчиците при извършените насрещни проверки. Действително, неизпълнението на задълженията от страна на доставчика за представяне на документи не може автоматично да се вмени във вреда на получателя. В настоящия случай обаче отказът не е основан само на това обстоятелство, а на цялостната доказателствена съвкупност, включително липсата на обективни данни за фактическото изпълнение на доставките, липсата на проследимост на стоките потоци, недостатъчната конкретизация на услугите и несъответствията между характера на фактурираните дейности и установените възможности на доставчиците.

В този смисъл следва да се отчете и практиката на Съда на Европейския съюз, съгласно която принципът на данъчния неутралитет не допуска отказ на право на приспадане единствено поради нарушения, извършени от доставчика, когато получателят е доказал реалното получаване на стоките или услугите и тяхното използване за облагаемата си дейност. Този принцип обаче не освобождава данъчно задълженото лице от задължението да установи наличието на самата доставка като материалноправна предпоставка за възникване на правото на данъчен кредит.

В настоящия случай жалбоподателят не е доказал с необходимата степен на убедителност фактическото извършване на процесните доставки. Представените фактури, счетоводни записвания, договори и отделни приемо-предавателни документи не съдържат необходимата конкретика относно изпълнението на услугите и движението на стоките, поради което не могат да заместят доказването на самото данъчно събитие.

Следва да се има предвид, че наличието на последваща икономическа дейност от страна на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД и извършването на облагаеми доставки към негови клиенти не доказва само по себе си, че процесните доставки са били реално извършени от конкретните дружества, посочени като доставчици. За възникване на правото на приспадане е необходимо да бъде установена връзката между фактурирания доставчик, конкретната престация и получателя.

Поради изложеното съдът приема, че по процесните фактури не е доказано настъпването на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, поради което не са налице предпоставките за възникване на право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 и чл. 69 от закона. При това положение правилно органите по приходите са приложили разпоредбата на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, съгласно която не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно.

Следователно отказът на право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 24 719,34 лв. по фактурите, издадени от „ФУДЕС“ ЕООД, „СТЕФИОС“ ЕООД, „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД, „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД, „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД и „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, е законосъобразен.

Относно приложението на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО):

В частта относно определените задължения по ЗКПО спорът между страните е свързан с извършените от органите по приходите преобразувания на счетоводния финансов резултат и непризнаването за данъчни цели на отчетени разходи по фактурите, издадени от процесните дружества.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са свързани с дейността, както и разходи, които не са документално обосновани по смисъла на закона. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ, който вярно отразява стопанската операция. Документалната обоснованост по смисъла на ЗКПО не се изчерпва с формалното наличие на счетоводен документ. Необходимо е първичният счетоводен документ да удостоверява действително извършена стопанска операция, която е свързана с дейността на данъчно задълженото лице и води до реално възникване на разход. Когато не е доказано фактическото извършване на услугата или получаването на стоката, самото осчетоводяване на фактурата не е достатъчно основание разходът да бъде признат за данъчни цели.

В случая органите по приходите са извършили корекции на декларирания от жалбоподателя финансов резултат във връзка с отчетени разходи по фактурите от „ФУДЕС“ ЕООД, „СТЕФИОС“ ЕООД, „ФОРЕСТ ГРИЙН“ ЕООД, „МК СЪРВИСИС РЕПЕЪР“ ЕООД, „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД и „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, като са приели, че същите не отразяват реално извършени доставки и поради това не представляват признати разходи за данъчни цели. Съдът намира този извод за правилен.

Както беше изложено при анализа на приложението на ЗДДС, по делото не се установи по несъмнен начин реалното изпълнение на значителна част от процесните доставки. Не може да бъде споделено разбирането на жалбоподателя, че наличието на фактури, счетоводното им осчетоводяване и извършените плащания са достатъчни, за да се приеме, че са налице разходи, свързани с дейността. Плащането по фактурата само по себе си доказва движение на парични средства, но не установява основанията, поради което е извършено плащането, нито че насрещната престация действително е получена. По отношение на рекламните услуги следва да се посочи, че тяхното признаване като разход предполага установяване не само на възлагането и заплащането им, но и на конкретния резултат от извършената дейност – създадени рекламни материали, проведени кампании, осъществени рекламни действия и връзката им с дейността на дружеството. В настоящия случай такава конкретика не е установена.

Същото се отнася и за фактурираните услуги по дезинфекция и обработка с препарати. При липса на данни за извършени конкретни мероприятия, използвани материали,

обработени обекти и лица, участвали в изпълнението, не може да се приеме, че е налице реално понесен разход, който да бъде отчетен като разход, свързан с дейността. Що се отнася до фактурираните стоки от „ХЪМФРИ КЛИМАТИ“ ЕООД и „АЙ ТИ БИ КОМПАНИ“ ЕООД, съдът приема, че и по отношение на тях следва да бъде доказано не само формалното придобиване, но и фактическото получаване и използване в рамките на икономическата дейност на дружеството. При липса на доказан стокосен поток, приемане на стоките и тяхното последващо използване, отчетеният разход не може да бъде приет за достатъчно доказан.

Следва да се отчете, че данъчното облагане по ЗКПО се основава на принципа, че данъчният финансов резултат следва да отразява реално настъпилите стопански операции. Не се допуска намаляване на данъчния резултат чрез разходи, за които не е доказано, че действително са извършени и са свързани с дейността на данъчно задълженото лице.

В настоящия случай органите по приходите правилно са приели, че отчетените разходи по процесните фактури не отговарят на изискванията за признаване за данъчни цели, тъй като липсват достатъчно доказателства за реалността на стопанските операции, за които са отчетени.

С оглед изложеното съдът намира, че твърденията в жалбата относно неправилното непризнаване на правото на приспадане на данъчен кредит и относно неправилното преобразуване на счетоводния финансов резултат по реда на ЗКПО са неоснователни и недоказани. По така изложените съображения съдът намира, че Ревизионен акт № Р-22220223007789-091-001/16.08.2024 г. в оспорената част е законосъобразен, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Съгласно нормата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК (ред. ДВ бр.17/2026 г., в сила от 12.02.2026 г.), на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата, като на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Чл. 37 от ЗПП сочи, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Според чл. 24 изр.второ от Наредбата за заплащане на правната помощ по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 130 до 450 лв. С оглед материалния интерес на спора, както и значителната фактическа и правна сложност на същия, съдът намира, че на ответната страна се дължи юрисконсултско възнаграждение в максималния предвиден размер от 450 лева, които превалутирани съгласно чл. 11 от ЗВЕРБ, се равняват на 230,08 евро. Така на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 230,08 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 36-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АУТО БЪБЪЛС“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Х. Т. Х., срещу Ревизионен акт № Р-22220223007789-091-001/16.08.2024 г., издаден от

Танка И. К. – орган, възложил ревизията, и Н. И. П. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 804/09.07.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност в размер на 24 719,34 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 10 181,14 лв., както и задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане в размер на 12 359,67 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 3 966,60 лв., или общо в размер на 51 226,75 лева.

ОСЪЖДА „АУТО БЪБЪЛС“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет. 2, ап. 4, представлявано от управителя Х. Т. Х., да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 230,08 евро (двеста и тридесет евро и 8 евроцента), представляващи юрисконсултско възнаграждение. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: